

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0054/2009

16.2.2009

BETÆNKNING

om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU
(2008/2071(INI))

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Ordfører: Cristiana Muscardini

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	12
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	17

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU (2008/2071(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til artikel 2, 3 og 26 i FN's internationale konvention om civile og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til især artikel 5, litra a), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) fra 1979,
- der henviser til artikel 2, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 24, stk. 3, samt artikel 34 og 39 i konventionen om barnets rettigheder, der vedtoges af FN's Generalforsamling den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1984,
- der henviser til det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd fra 1990,
- der henviser til artikel 1, artikel 2, litra f), artikel 5, artikel 10, litra c), samt artikel 12 og 16 i henstilling nr. 19 fra FN's komité vedrørende afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der vedtoges i 1992,
- der henviser til Wienererklæringen og -handlingsprogrammet, der vedtoges på verdenskonferencen om menneskerettigheder afholdt den 14.-25. juni 1993,
- der henviser til FN's Generalforsamlings erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder fra december 1993, som er det første internationale instrument om menneskerettigheder, der udelukkende omhandler vold imod kvinder,
- der henviser til erklæringen og handlingsprogrammet fra FN's internationale konference om befolkning og udvikling, der vedtoges i Kairo den 13. september 1994,
- der henviser til den erklæring og det handlingsprogram, der vedtoges på FN's internationale kvindekonference i Beijing den 15. september 1995,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekonference i Beijing: "Ligestilling, udvikling og fred"¹,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 1997 om krænkelse af kvinders rettigheder²,

¹ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

² EFT C 115 af 14.4.1997, s. 172.

- der henviser til den frivillige protokol til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der vedtoges den 12. marts 1999 af FN's Kommission for Kvinders Status,
- der henviser til resolutionen fra Europarådets udvalg for ligestilling mellem kvinder og mænd af 12. april 1999 om skamfering af kvindelige kønsorganer,
- der henviser til lovgivningsmæssig beslutning af 16. april 1999 med Europa-Parlamentets udtalelse om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphneprogrammet) (2000-2004) om foranstaltninger med henblik på forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder¹,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen²,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om resultatet af FN's Generalforsamlings særlige samling den 5.-9. juni 2000 om kvinder 2000: Ligestilling mellem kønnene, udvikling og fred i det 21. århundrede³,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen), der blev undertegnet den 23. juni 2000, og finansprotokollen hertil,
- der henviser til Rådets, Europa-Parlamentets og Kommissionens fælles proklamation af chartret om grundlæggende rettigheder i forbindelse med mødet i Det Europæiske Råd i Nice den 7. december 2000,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2000 om at lade skamfering af kvindelige kønsorganer indgå i budgetpost B5-802 for Daphneprogrammet i 2001-budgettet,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1247 af 22. maj 2001 om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
- der henviser til rapporten om skamfering af kvindelige kønsorganer, der vedtoges af Europarådets Parlamentariske Forsamling den 3. maj 2001,
- der henviser til sin tidligere beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer⁴,
- der henviser til De Forenede Nationers Menneskerettighedskommissions resolution 2003/28 af 22. april 2003, hvori den 6. februar udråbes til den internationale dag for nultolerance over for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
- der henviser til artikel 2, 5, 6 og 19 i tillægsprotokollen til det afrikanske charter om mennesker og folks rettigheder, også kendt som Maputo-protokollen, fra 2003, som trådte i kraft den 25. november 2005,

¹ EFT C 219 af 30.7.1999, s. 497.

² EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

³ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 289.

⁴ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

- der henviser til andragende 298/2007 af Cristiana Muscardini af 27. marts 2007,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder¹,
 - der henviser til artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union om respekt for menneskerettighederne – generelle principper – og artikel 12 og 13 i EF-traktaten – forbud mod forskelsbehandling,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0054/2008),
- A. der henviser til, at mellem 100 og 140 mio. af verdens kvinder og piger ifølge oplysninger indsamlet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har været udsat for kønslemlæstelse, og at cirka to-tre mio. kvinder ifølge tal fra WHO og De Forenede Nationers Befolkningsfond hvert år potentielt er i fare for at blive udsat for denne alvorligt invaliderende praksis,
 - B. der henviser til, at cirka 180 000 kvindelige indvandrere i Europa hvert år underkastes eller risikerer at blive udsat for kønslig lemlæstelse,
 - C. der henviser til, at denne praksis ifølge WHO er udbredt i mindst 28 afrikanske lande, enkelte asiatiske lande og Mellemøsten,
 - D. der henviser til, at vold mod kvinder, herunder kønslig lemlæstelse, opstår som følge af samfundsstrukturer, der bygger på ulighed mellem kønnene samt skævhed i magt-, dominans- og kontrolforholdene, hvorved samfundsmæssigt pres og pres fra familien bliver årsag til, at en grundlæggende rettighed som respekten for den personlige integritet krænkes,
 - E. der henviser til, at kønslig lemlæstelse udført på unge piger under tvang skal straffes strengt, og at det udgør en åbenlys krænkelse af internationale og nationale retsforskrifter til beskyttelse af børn og børns rettigheder,
 - F. der henviser til, at WHO har fundet frem til fire former for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, der går fra klitoridektomi (fuldstændig eller delvis fjernelse af klitoris), excision (fjernelse af klitoris og de indre skamlæber) – sidstnævnte udgør cirka 85 % af al kønslig lemlæstelse af piger og kvinder – til den mest yderliggående form, infibulation (fuldstændig fjernelse af klitoris og de indre skamlæber samt den indvendige del af de ydre skamlæber, hvorefter vulva sys sammen, således at der kun efterlades et meget lille hul) og introcision (stik i, gennemboring af eller snit i klitoris eller skamlæberne),
 - G. der henviser til, at enhver form for kønslig lemlæstelse uafhængigt af omfanget er en voldshandling rettet mod kvinden og udgør en krænkelse af hendes grundlæggende rettigheder, nærmere bestemt retten til personlig integritet samt til legemlig og mental sundhed, og hendes seksuelle og reproduktive rettigheder, og at en sådan krænkelse på

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0012.

ingen måde kan retfærdiggøres med henvisning til respekten for kulturelle traditioner af forskellig art eller initiationsriter,

- H. der henviser til, at der i Europa findes ca. 500 000 piger og kvinder, der har været udsat for kønslig lemlæstelse, og at denne form for omskæring først og fremmest er almindelig i immigrant- og flygtningefamilier, samt at piger endog bliver sendt tilbage til deres hjemland med dette formål,
- I. der henviser til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på kort og lang sigt forårsager meget alvorlige og ubodelige fysiske og psykologiske skader på de kvinder og piger, der udsættes for det, samt at det udgør et alvorligt overgreb mod deres person og integritet, og det kan i enkelte tilfælde forårsage døden; der henviser til, at anvendelsen af primitive redskaber og manglende antiseptiske forebyggende foranstaltninger har skadelige bivirkninger, således at seksuelle forhold og fødsler kan være forbundet med smerte, at organerne bliver uigenkaldeligt beskadiget, og at der kan forekomme komplikationer (eksempelvis blødninger, choktilstande, infektioner, smitte med aidsvirus, stivkrampe og godartede tumorer) samt alvorlige komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel,
- J. der henviser til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, som udgør en krænkelse af piger og kvinders rettigheder, der er fastsat i forskellige internationale konventioner, er forbudt ifølge medlemsstaternes strafferet og strider mod principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- K. der henviser til, at medlemsstaterne i Parlamentets beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder indtrængende opfordres til at gennemføre specifikke lovbestemmelser om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, som gør det muligt at retsforfølge enhver, der udfører en sådan praksis på mindreårige,
- L. der henviser til, at der i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder stilles krav om, at de deltagende stater træffer alle passende foranstaltninger til ændring eller afskaffelse af eksisterende love, bestemmelser, skikke og praksis, som medfører diskrimination imod kvinder, og tager alle passende forholdsregler for at ændre mænds og kvinders sociale og kulturelle adfærdsmønstre med henblik på at opnå afskaffelse af fordomme, sædvaner og al anden adfærd, som hviler på den opfattelse, at det ene køn er mere eller mindre værd end det andet, eller på fastlåste kønsroller,
- M. der henviser til, at det i FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 fastsættes, at deltagerstaterne skal respektere og sikre de rettigheder, der er fastsat i denne konvention, for ethvert barn inden for deres jurisdiktion uden forskelsbehandling af nogen art og uden hensyn til barnets køn og træffe alle effektive og passende forholdsregler med henblik på afskaffelse af traditionsbundne ritualer, som er skadelige for børns sundhed,
- N. der henviser til, at det i det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd anbefales de stater, der har undertegnet charteret, at udrydde sociale og kulturelle praksisser, der er skadelige for børns velfærd, værdighed samt deres normale opvækst og udvikling,
- O. der henviser til, at det i artikel 18 i Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet, der vedtoges i juni 1993, erklæres, at kvinder og børns menneskerettigheder er en umistelig, integreret og uadskillelig bestanddel af de universelle menneskerettigheder,

- P. der henviser til, at der i artikel 2 i FN's erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder fra 1993 eksplicit henvises til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt andre traditionelle skikke, der er skadelige for kvinder,
- Q. der henviser til, at artikel 4 i denne erklæring fastlægger, at staterne bør fordømme vold imod kvinder og ikke påberåbe sig hensynet til sædvane, tradition eller religion for at unddrage sig forpligtelsen til at afskaffe volden,
- R. der henviser til, at regeringerne i handlingsprogrammet fra verdenskonferencen om befolkning og udvikling, der afholdtes i 1994 i Kairo, opfordres til at afskaffe kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt støtte ngo'er og religiøse institutioner, der kæmper for at udrydde sådanne skikke,
- S. der henviser til, at regeringerne i forbindelse med det handlingsprogram, der vedtoges ved FN's fjerde konference i Beijing, opfordredes til at styrke deres lovgivninger, reformere deres institutioner og fremme normer og praksisser, der er rettet mod at udrydde forskelsbehandling af kvinder, der blandt andet kommer til udtryk i forbindelse med kønslemlæstelse,
- T. der henviser til, at AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen) er baseret på disse universelle principper og indeholder bestemmelser til bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder (artikel 9 om væsentlige elementer og grundlæggende elementer samt artikel 25 og 31 om henholdsvis social udvikling og kønsaspektet),
- U. der henviser til, at der i Europarådets Parlamentariske Forsamlings rapport af 3. maj 2001 opfordres til et forbud mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og at det betragter dette fænomen som en umenneskelig og nedværdigende behandling i henhold til artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention og samtidig minder om, at grænsen for forsvaret af kulturer og traditioner går ved overholdelsen af grundlæggende rettigheder og forbuddet mod torturlignende skikke,
- V. der henviser til, at Rådet og Kommissionen inden for rammerne af en fælles europæisk indvandrings- og asylpolitik anerkender, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder udgør en krænkelse af menneskerettighederne, og at det dermed kan sikre en ansøger asylret,
- W. der henviser til udtalelserne den 5. februar 2008 fra kommissær Ferrero-Waldner og kommissær Michel, hvori det tydeligt påpeges, at disse skikke er uacceptable både i EU og i tredjelande, og understreges, at krænkelse af kvinders rettigheder ikke på nogen måde kan retfærdiggøres med udgangspunkt i kulturel relativistiske betragtninger eller traditioner,
- X. der henviser til, at nationale centre og institutioner for unge og familier kan tilbyde familier hjælp, så der rettidigt kan foretages en præventiv indsats mod gennemførelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder,
1. fordømmer på det skarpeste kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder samt en brutal krænkelse af kvinder og pigers integritet og personlighed og betragter det derfor som en alvorlig forbrydelse mod samfundet;

2. gentager sin vilje til at forpligte sig til de foranstaltninger og politikker, der blev foreslået i beslutningen fra 2001, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udarbejde en klar, sammenhængende strategi samt handlingsplaner for at nå frem til et forbud mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU og træffe retlige, administrative, forebyggende, oplysende og sociale foranstaltninger og navnlig sørge for bred formidling af oplysninger om de beskyttelsesmekanismer, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige for sårbare grupper, så ofre og potentielle ofre kan beskyttes ordentligt;
3. opfordrer til, at denne sammenhængende strategi suppleres med uddannelsesprogrammer og organisering af nationale og internationale bevidstgørelseskampagner;
4. støtter Europols initiativ rettet mod at organisere et møde mellem de europæiske politimyndigheder for at fremme kampen mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, behandle spørgsmål vedrørende det lave antal anmeldelser og vanskeligheder i forbindelse med bevisfremskaffelse og vidneudsagn samt sørge for effektiv forfølgelse af de ansvarlige for lovovertrædelserne og opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at undersøge muligheden af yderligere foranstaltninger til beskyttelse af ofre, efter disse er trådt frem;
5. henviser til, at de i ovennævnte Maputoprotokol anførte foranstaltninger, der er rettet mod at få bugt med skadelige praksisser såsom kønslemlæstelse, omfatter følgende: offentlig bevidstgørelse gennem oplysning, formel og uformel uddannelse og kampagner, forbud mod enhver form for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, herunder udførelse af indgrebet foretaget af medicinsk personale, gennem lovgivning og sanktioner, støtte til de berørte personer gennem sundhedstjenesteydelser, juridisk rådgivning, psykologisk støtte samt uddannelse og beskyttelse af kvinder, der er potentielle ofre for skadelige praksisser eller andre former for vold, misbrug eller intolerance;
6. anmoder medlemsstaterne om at angive, hvor mange kvinder, der er blevet udsat for kønslemlæstelse, og hvor mange, der befinder sig i risikogruppen, i hvert land, idet der mindes om, at der i mange lande hverken findes tilgængelige data eller harmoniserede dataindsamlingsmetoder;
7. opfordrer til, at der med henblik på overvågning udarbejdes en "europæisk sundhedsprotokol" og oprettes en database over fænomenet, eftersom de kan være nyttige til statistiske formål og en målrettet informationsindsats over for de berørte indvandrersamfund;
8. opfordrer medlemsstaterne til at indsamle videnskabelige data, hvis funktion kunne være at hjælpe WHO i dens indsats for at få bugt med kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa og på alle andre kontinenter;
9. opfordrer Kommissionen til at medtage en klausul om udryddelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i sine samarbejdsforhandlinger og -aftaler med relevante lande;
10. opfordrer til, at der indsamles bedste praksis på forskellige niveauer, foretages en analyse af dens effekt (om muligt ved hjælp af de projekter, der er finansieret gennem Daphne III, og de dermed opnåede resultater) og sørges for en bred offentliggørelse af disse

oplysninger, samt til, at der i den forbindelse gøres brug af praktisk og teoretisk ekspertviden;

11. understreger, at nationale centre og institutioner spiller en central rolle i arbejdet med at finde frem til ofre og træffe forebyggende foranstaltninger mod kønslig lemlæstelse af piger og kvinder;
12. anmoder om, at de eksisterende europæiske netværk til forebyggelse af skadelige traditionelle praksisser styrkes, f.eks. ved at tilbyde kurser til ngo'er, lokale nonprofitorganisationer og aktører tæt på ofrene, samt om, at etableringen af sådanne netværk fremmes;
13. glæder sig over de vigtige bidrag fra mange internationale og nationale ngo'er, forskningscentre, det europæiske netværk for forebyggelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa og fra engagerede personer, der takket være finansiering bl.a. fra FN-organer og Daphneprogrammet udvikler forskellige projekter rettet mod bevidstgørelse, forebyggelse og afskaffelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder; er af den opfattelse, at det utvivlsomt er af fundamental betydning for udryddelsen af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder samt for udvekslingen af oplysninger og erfaringer, at der på nationalt, regionalt og internationalt plan opbygges netværk mellem ngo'er og de organisationer, der har deres udgangspunkt i de enkelte samfund;
14. påpeger, at det i artikel 10 i Rådets direktiv 2004/83/EF¹ om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse præciseres, at kønsrelaterede aspekter kan tages i betragtning, men at de ikke i sig selv kan danne grundlag for anvendelse af artikel 10;
15. opfordrer til, at både Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder indtager en førende rolle i bekæmpelsen af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder via disses flerårige og/eller årlige arbejdsprogrammer; mener, at disse agenturer kan udføre vigtige forskningsaktiviteter og/eller sørge for bevidstgørelse, der kunne føre til et bedre kendskab til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på europæisk plan;
16. mener, at det i de berørte lande er nødvendigt at organisere dialogfora, reformere traditionelle retsfor skrifter, sætte fokus på kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i skoleundervisningen samt fremme samarbejdet med kvinder, der ikke har været udsat for kønslæstelse;
17. opfordrer til, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne ud fra hensynet til menneskerettighederne, den personlige integritet, samvittighedsfriheden og retten til sundhed samarbejder om indbyrdes tilnærmelse af eksisterende lovgivning og samarbejder om at foreslå ny lovgivning på området, såfremt den eksisterende lovgivning viser sig at være uegnet;

¹ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

18. □ anmoder medlemsstaterne om at gennemføre de eksisterende lovbestemmelser om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder eller indføre lovbestemmelser, hvori den alvorlige legemsbeskadigelse, der opstår som følge heraf, straffes, hvis udførelsen af disse praksisser har fundet sted inden for EU, samtidig med at forebyggelse og bekæmpelse af fænomenet fremmes ved hjælp af det rette kendskab til det blandt erhvervskategorierne (socialarbejdere, undervisere, politi, personalet i sundhedssektoren osv.), så de sættes i stand til at identificere forekomster af fænomenet, og arbejde for at opnå den højest mulige grad af harmonisering af lovgivningerne i EU's 27 medlemsstater;
19. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det obligatorisk for praktiserende læger, læger og medarbejdere på sundhedsklinikker at indberette kønslig lemlæstelse af piger og kvinder til sundhedsmyndighederne og/eller politiet;
20. opfordrer medlemsstaterne til enten at vedtage særlig lovgivning om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder eller retsforfølge enhver, der foretager kønslig lemlæstelse, i henhold til deres nuværende lovgivning;
21. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forfølge, fordømme og straffe disse praksisser ved at følge en sammenhængende strategi, der tager hensyn til såvel den retslige, sundhedsmæssige og sociale dimension som til integrationen af indvandrere; anmoder navnlig om, at det i de relevante indvandringsdirektiver betragtes som en forbrydelse at foretage kønslæstelser, og at der fastsættes passende sanktioner rettet mod personer, der gør sig skyldige i en sådan forbrydelse, såfremt udførelsen af disse praksisser har fundet sted inden for EU;
22. opfordrer til, at der oprettes stående tekniske harmoniserings- og kontaktkontorer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de afrikanske institutioner, og mener, at disse kontorer bl.a. bør være sammensat af specialister på området og repræsentanter for de største europæiske og afrikanske kvindeorganisationer,
23. opfordrer til, at der siges skarpt nej til "alternativ sammensyning" samt enhver form for forsøg på at gøre det til at lægeligt anliggende, hvilket foreslås som en middelvej mellem klitorisomskæring og respekt for de identitetsskabende traditioner, eftersom dette kun ville føre til retfærdiggørelse og accept af kønslæstelse i EU; gentager sin absolutte og stærke fordømmelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, eftersom der ikke er nogen grund af hverken social, økonomisk, etnisk, sundhedsrelateret eller anden karakter, der kan begrunde det;
24. opfordrer til, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder udryddes gennem støtte- og integrationspolitikker for kvinder og familier, hvis traditioner omfatter kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, så piger og kvinder beskyttes mod alle former for misbrug og vold uden at udvande loven og gennem respekt for de grundlæggende menneskerettigheder og retten til seksuel selvbestemmelse;
25. bekræfter, at de grunde, der anføres af talrige befolkningsgrupper til fordel for bevarelse af traditionelle praksisser, der er skadelige for kvinders og pigers helbred, ikke bygger på nogen form for videnskabeligt grundlag og heller ikke kan siges at have et religiøst udgangspunkt eller en religiøs begrundelse;

26. opfordrer medlemsstaterne til:

- at anse enhver form for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en forbrydelse, uafhængig af om der foreligger en form for samtykke fra den berørte pige eller kvinde, og straffe personer, der hjælper med til, opfordrer til, rådgiver om eller skaffer hjælp til at udføre en sådan handling på en kvindes eller piges krop
- at enhver borger, der har begået den strafbare handling, det er at kønslemlæste en pige eller kvinde, forfølges strafferetsligt, stilles for en domstol og idømmes en straf, også selvom den strafbare handling blev begået uden for medlemsstatens grænser (den strafbare handlingens eksterritorialitet)
- at vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, der giver dommere og anklagemyndigheder mulighed for at gribe til beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger, hvis de får kendskab til sager, hvor kvinder eller piger er i fare for at blive kønslemlæstet;

27. opfordrer medlemsstaterne til ved hjælp af statslige programmer og sociale tjenesteydelser at iværksætte en forebyggende strategi, der er rettet mod sociale foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, som ikke stigmatiserer indvandrersamfundene, og som både forebygger disse praksisser gennem uddannelse, undervisning og bevidstgørelse af de udsatte befolkningsgrupper og stiller psykologisk og lægelig hjælp til rådighed, herunder om muligt gratis medicinsk behandling til genopretning af skaden, for de ofre, der har været udsat for kønslemlæstelse; anmoder desuden medlemsstaterne om at være opmærksomme på, at den trussel om eller fare for at blive kønslemlæstet, som en mindreårig kan blive udsat for, kan retfærdiggøre indgriben fra myndighedernes side som fastsat i bestemmelserne til beskyttelse af børn;

28. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde retningslinjer for ansatte i sundhedssektoren, lærere og socialarbejdere, således at forældre, eventuelt med hjælp fra tolke, på respektfuld vis kan oplyses om de meget store risici, der er forbundet med kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og om at sådanne praksisser udgør en strafbar handling i medlemsstaterne; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at samarbejde og finansiere det arbejde, der foretages af netværk og ngo'er, som udfører uddannelses-, bevidstgørelses- og formidlingsarbejde om kønslig lemlæstelse af kvinder i tæt kontakt med familierne og de berørte samfundsgrupper;

29. opfordrer medlemsstaterne til at udbrede præcise og forståelige oplysninger til analfabeter, navnlig gennem medlemsstaternes konsulater i forbindelse med udstedelse af visa; er af den opfattelse, at indvandringsmyndighederne også ved ankomsten til indvandringslandet skal oplyse om årsagerne til forbuddet, således at familierne forstår, at forbuddet mod denne traditionelle handling på ingen måde skal forstås som et angreb på deres kultur, men at det udgør en retsbeskyttelse af kvinder og piger; er af den opfattelse, at familierne skal oplyses om de strafferetlige følger, som også kan omfatte fængselsstraf, såfremt kønslemlæstelsen kan konstateres;

30. opfordrer til at forbedre kvinders og pigers retsstilling i de lande, hvor kønslig lemlæstelse af piger og kvinder praktiseres, for at styrke kvinders selvtillid og evne til at udvise initiativ og tage ansvar;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

De indvandringsstrømme, som Europa har været genstand for i de seneste 30 år, har været med til at gøre nye kulturer, traditioner, skikke og handlemåder udbredt i de europæiske samfund. I den forbindelse bliver der inden for EU's grænser stadig anvendt traditionelle praksisser, der er betinget af køn, sådan som det er tilfældet med kønslig lemlæstelse af piger og kvinder.

På internationalt plan er den stigende opmærksomhed, der rettes mod dette fænomen, en del af den generelle beskyttelse af kvinders rettigheder. Det har gjort det muligt for afrikanske aktivister at understrege denne praksis' voldelige karakter ved at indføre betegnelsen "lemlæstelse" i stedet for "kvindelig omskæring".

Hidtil har det dog været vanskeligt konkret at overvåge og vurdere omfanget af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på europæisk plan, eftersom der foruden de praksisser, som finder sted i EU i det skjulte, også er risiko for, at børn udsættes for en sådan lemlæstelse i forbindelse med et midlertidigt ophold i hjemlandet.

Det er ikke let at fastslå, hvordan dette fænomen er opstået. Der er tale om gamle skikke og stammeritualer, som er dybt forankret i de lokale etniske samfund, der praktiserer dem. Som det er i dag, angiver man fem typer af årsager til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder:

- Religion (det hævdes – fejlagtigt – at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder er påkrævet ifølge islam)
- Sundhed (en positiv indvirkning på frugtbarheden eller risiko for impotens hos mænd)
- Socioøkonomisk situation (kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en forudsætning for ægteskab)
- Tradition/etnisk identitet
- Kvindebilledet (kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som et symbol på det at være kvinde, hvilket indebærer en risiko for seksuel lyst og vanære).

Det fremgår af WHO's oplysninger, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder er udbredt i 28 afrikanske lande, Mellemøsten og visse asiatiske lande (Indonesien, Malaysia og de tilgrænsende lande), at ca. 100-140 millioner kvinder og piger i hele verden er blevet udsat for denne praksis, og at der hvert år er ca. fire millioner, som potentielt er i farezonen.

Lægelige erfaringer og forskellige undersøgelser af de fysiske konsekvenser på kort og lang sigt samt de psykiske konsekvenser af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder har vist, hvor alvorligt fænomenet er.

De internationale dokumenter om emnet behandler og fordømmer problemet ud fra forskellige vinkler:

menneskerettigheder
kvinderettigheder
børnerettigheder.

Europa-Parlamentet har ved flere lejligheder indtaget en fast holdning, hvor det fordømmer kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og anmoder både Kommissionen og medlemsstaterne om at udarbejde og iværksætte en helhedsstrategi, som tager sigte på at udrydde kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og som bl.a. omfatter lovgivningsmæssige tiltag rettet mod at forebygge og straffe denne praksis.

(Beslutning A5-0285/2001 om skamfering af kvindelige kønsorganer).

Europa-Parlamentet har i sine forudgående udtalelser faktisk allerede slået fast:

- at enhver kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, uanset omfanget, er et **voldeligt overgreb** mod kvinden og en krænkelse af hendes grundlæggende rettigheder

- at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder har rod i sociale strukturer, som er baseret på ulighed mellem kønnene og ubalance i magt-, dominans- og kontrolforholdene, hvor det sociale og familiemæssige pres bevirker, at en grundlæggende ret som respekten for den personlige integritet krænkes

- at ordentlig uddannelse og oplysning gør det muligt at afholde folk fra at udføre denne praksis, samtidig med at det anerkendes, at det er vigtigt at overbevise forskellige befolkningsgrupper om, at de kan opgive visse former for skikke uden dermed at give afkald på væsentlige aspekter af deres egen kultur

- at Kommissionen og Rådet inden for rammerne af en fælles europæisk indvandrings- og asylpolitik skal tage hensyn til risikoen for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, og at dette også skal være tilfældet i forhandlingerne mellem EU og tredjelande

- at medlemsstaterne nu råder over en fælles retlig ramme, der gør det muligt at udforme en effektiv politik til bekæmpelse af diskrimination og indføre en fælles asylordning samt en ny indvandringspolitik (EF-traktatens artikel 13 og afsnit IV).

Parlamentet har desuden anmodet om følgende:

- at Den Europæiske Union og medlemsstaterne ud fra hensynet til menneskerettighederne, den personlige integritet, samvittighedsfriheden og retten til sundhed samarbejder om harmonisering af den eksisterende lovgivning og eventuelt udarbejder en særlig lovgivning på området

- at Kommissionen med det formål at udrydde kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Den Europæiske Union udarbejder en samlet strategi, som ikke nøjes med at fordømme disse handlinger, men som også indfører såvel juridiske og administrative som forebyggende, opdragende og sociale mekanismer, som gør det muligt for de kvinder, der udsættes eller kan blive udsat kønslig lemlæstelse, at opnå reel beskyttelse

- at EU og medlemsstaterne forfølger, fordømmer og straffer kønslig lemlæstelse af piger og kvinder og iværksætter en helhedsstrategi, der tager hensyn til de forskriftsmæssige, sundhedsmæssige og sociale aspekter samt til indvandrergruppernes integration.

- **Daphne III: EU's referenceforanstaltning**

Dette program har været et nøgleinstrument i forbindelse med finansieringen af foranstaltninger, der tager sigte på information, forebyggelse og beskyttelse af kvinder, der er ofre for kønslemlæstelse eller risikerer at blive det. Hidtil har Daphneprogrammet navnlig finansieret 14 projekter vedrørende kønslig lemlæstelse af piger og kvinder med et samlet beløb på 2,4 millioner euro over 10 år.

I tråd med programmets generelle formål tager projekterne sigte på udveksling af bedste praksis, bevidstgørelse og oprettelse af kontaktnet.

Daphneprogrammet har utvivlsomt hidtil gjort det muligt at forbedre kendskabet til og bevidstheden om fænomenets udbredelse i EU, men det lader dog på grund af selve programmets karakter og de midler, der står til rådighed, ikke til at være realistisk at opfylde målsætningen om udryddelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder udelukkende ved hjælp af disse projekter.

- **Prioritering af forebyggelse og udryddelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa**

For at forebygge og udrydde kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Europa er det nødvendigt at iværksætte en effektiv strategi, der kunne bestå i:

- at fastslå, hvor mange kvinder i de enkelte europæiske lande, der er blevet udsat for kønslemlæstelse, og hvor mange kvinder der risikerer at blive udsat for dette
- at udarbejde en "europæisk sundhedsprotokol" med henblik på overvågning og oprette en database over fænomenet, der kan anvendes til statistiske formål og til en målrettet informationsindsats over for de berørte indvandrersamfund
- at indsamle videnskabelige data, hvis funktion kunne være at hjælpe WHO i dens indsats for at få bugt med kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i Afrika og Europa
- at indsamle bedste praksis på forskellige niveauer og foretage en analyse af dens effekt (om muligt ved hjælp af de projekter, der er finansieret gennem Daphne III, og de dermed opnåede resultater) og sørge for en bred offentliggørelse af disse oplysninger
- at styrke de eksisterende europæiske netværk til forebyggelse af skadelige traditionelle praksisser, f.eks. ved at tilbyde kurser til ngo'er, lokale nonprofitorganisationer og aktører tæt på ofrene
- at inddrage både Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder i bekæmpelsen af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder via disses flerårige og/eller

årlige arbejdsprogrammer. Disse agenturer kan udføre vigtige forskningsaktiviteter og/eller sørge for bevidstgørelse, der kunne føre til en forbedring af kendskabet til kønslig lemlæstelse af piger og kvinder på europæisk plan

- at opfordre medlemsstaterne til at gennemføre de eksisterende lovbestemmelser om kønslig lemlæstelse, eller indføre lovbestemmelser, hvor den alvorlige legemsbeskadigelse, der opstår som følge heraf, straffes, samtidig med at forebyggelse og bekæmpelse af fænomenet fremmes ved hjælp af det rette kendskab til det blandt erhvervskategoriene (socialarbejdere, undervisere, politi, personalet i sundhedssektoren osv.), så de sættes i stand til at identificere forekomster af kønslig lemlæstelse
- at betragte det som en forbrydelse at foretage kønslig lemlæstelse i EU's indvandringsdirektiver og fastsætte passende sanktioner mod personer, der gør sig skyldige i en sådan forbrydelse
- at oprette stående tekniske harmoniserings- og kontaktkontorer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de afrikanske institutioner. Kontorerne bør bl.a. være sammensat af specialister på området og repræsentanter for de største europæiske og afrikanske kvindeorganisationer
- at sige skarpt nej til "alternativ sammensyning" og andre alternative metoder, der foreslås som en middevej mellem klitorisomskæring og respekt for de identitetsskabende traditioner
- at støtte fornuftige processer, der tager sigte på at overvinde kønslig lemlæstelse af piger og kvinder ved hjælp af støtte- og integrationspolitikker for kvinder og for familier, hvis traditioner omfatter kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, så man gennem fast håndhævelse af loven og respekt for de grundlæggende menneskerettigheder endelig kan udrydde denne skadelige praksis.
- **Holdningsændring**

Et af de områder, hvor det er nødvendigt at intensivere indsatsen for at bekæmpe kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, er så afgjort forebyggelse, navnlig rettet mod piger. Derfor er det nødvendigt med en foranstaltning, hvor man først og fremmest identificerer de børn, der er i farezonen, og sørger for en forebyggende indsats i samarbejde med familierne.

Det resultat, som det gælder om at nå, er en holdningsændring hos disse familier. Det kan opnås ved:

- at forbedre integrationen af familierne i indvandringslandet, så de vil føle mindre behov for at gøre brug af traditionelle ritualer for at bekræfte deres identitet. Det er absolut nødvendigt med en udbredt modtagelseskultur, så man i fællesskab kan tage alle de egnede løsninger op
- at støtte disse familier for at få dem til at forstå, at det at være forældre i indvandringslandet på visse punkter indebærer, at man tillægger sig andre holdninger og

skikke end dem, som de har været vant til i oprindelseslandet siden deres barndom, men at det ikke betyder, at de er "mindre forældre". Deres døtre har brug for forældre, som er til stede og deltager i deres liv, men samtidig har de behov for at integrere sig i bopælslandet

- at gøre familierne bevidste om, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i indvandringslandet foruden de fysiske og psykiske skader også medfører en stigmatisering, der kan føre til yderligere marginalisering i forhold til piger på samme alder, dvs. deres skole- og legekammerater

- at gøre familierne bevidste om, at kønslig lemlæstelse af piger og kvinder både er forbudt i henhold til den europæiske og oprindelseslandets lovgivning. Det er af afgørende vigtighed at forklare, at man i hele verden er ved at gå bort fra den skadelige traditionelle praksis, som kvinder og piger udsættes for.

Desuden skal det understreges, at følgende forhold gør sig gældende i indvandringslande:

1. Den lemlæstede kvinde bliver ikke belønnet med social accept som kompensation for den skade, hun er blevet påført.
2. Der ligger ikke den sadistiske tilfredsstillelse ved grundløs vold til grund for kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, men et underliggende lag, som kvinderne er nedsunket i, og som de er betingede af gennem underkastelse i forhold til manden, manglende kendskab til gældende lovgivning i deres hjemlande og overtro, der hidrører fra religiøse forskrifter.
3. Det skarpe og skandaleagtige tonefald, som massemedierne undertiden bruger om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, giver kvinder, der allerede har traumer, skyldfølelse, og dermed tilføjes de ikke blot fysisk, men også psykisk skade.
4. Kønslig lemlæstelse af piger og kvinder skal bekæmpes med fast hånd på grund af de uoprettelige skader, det medfører, uden at de kvinder, der har været udsat for det, påføres skyldfølelser.
5. Der skal også tages højde for de psykiske konsekvenser i forbindelse med migration, hvor det navnlig er anden generation, der er udsat for risici og problemer. Også kønslæstede voksne kvinder er dog udsat for stimuli, der strider mod de modeller, de lærte som børn, og de kan risikere en identitetskrise. At betragte sig selv som "lemlæstet" for første gang i livet og at blive stemplet som "seksuelt handicappet" som offer for ældgamle skikke og en barbarisk og uciviliseret kultur (hvilket desværre i en vis udstrækning skyldes massemediernes misinformation om emnet) påfører kvinden et alvorligt ubehag, som der hidtil ikke er taget højde for nogen psykologiske støtteforløb mod.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	10.2.2009
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 7 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Hiltrud Breyer, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Anneli Jäätteenmäki, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Pia Elda Locatelli, Astrid Lulling, Siiri Oviir, Doris Pack, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Karin Resetarits, Teresa Riera Madurell, Eva-Riitta Siitonen, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Gabriela Crețu, Esther De Lange, Donata Gottardi, Maria Petre
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Salvatore Tatarella